

# Revizijsko poročilo

## VIRI

VIRI vseh treh skladb pričujoče izdaje so veliki kodeksi z začetka 17. stoletja, ki so del zbirke šestih dobro ohranjenih kornih knjig graškega izvora, znanih predvsem kot Hrenove korne knjige.<sup>1</sup> Danes jih hrani Rokopisna zbirka Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani (njihove signature so Ms 339–344). Vir kritične izdaje skladbe *Missa Aller mi fault* je Ms 339, skladbe *Missa Stabunt justu* Ms 340 in skladbe *Missa Andra la nave mia* Ms 341.

Kot je bilo pojasnjeno že v prejšnjem zvezku *Izbranih del iz Hrenovih kornih knjig*, ni znano, kdaj natančno so Hrenove korne knjige postale last Narodne in univerzitetne knjižnice. Najverjetneje so tja prišle po reformah Jožefa II. konec 18. stoletja, ko je bil tja (takrat se je ustanova imenovala Licejska knjižnica) prestavljen škofjski arhiv iz Gornjega Grada.<sup>2</sup> Ker obravnavane

1. Poglavitne razprave, ki obravnavajo Hrenove korne knjige, so: Gernot Gruber, »Magnificatkompositionen in Parodietechnik aus dem Umkreis der Hofkapellen der Herzöge Karl II. und Ferdinand von Innerösterreich«, *Kirchenmusikalisches Jahrbuch* 51 (1967): 33–60; Janez Höfler, »Gornjegrajska glasbena zbirka in inventarij ljubljanskega stolnega kora iz leta 1620«, v: *Glasbena umetnost pozne renesanse in baroka na Slovenskem* (Ljubljana: Partizanska knjiga, 1978), 32–35; Edo Škulj, *Hrenove korne knjige* (Ljubljana: Družina, 2001); Metoda Kokole, »From Graz to Today's Central Slovenia: The Influence of Italian Polychoral Music in the Period c. 1595 to c. 1620«, v: *La musica policorale in Italia e nell'Europa centro-orientale fra Cinque e Seicento / Polychoral Music in Italy and in Central-Eastern Europe at the Turn of the Seventeenth Century*, uredili Aleksandra Patalas in Marina Toffetti, TRA.D.I.MUS., Studi e monografie 1 (Benetke: Edizioni Fondazione Levi, 2012), 335–374; in Klemen Grabnar, »Parodične maše v Hrenovih kornih knjigah« (doktorska disertacija, Univerza v Ljubljani, 2015).

2. Gl. Janez Höfler in Ivan Klemenčič, uvod v: *Glasbeni rokopisi in tiski na Slovenskem do leta 1800: katalog / Music Manuscripts and Printed Music in Slovenia before 1800: Catalogue* (Ljubljana: Narodna in univerzitetna knjižnica, 1967), 12–13.

knjige niso prisotne v knjižničnem popisu iz leta 1803 (»Bibliothecae Caes. Reg. Lycei Labacensis Ducatu Carnioliae Catalogus«) ali v katerem od prejšnjih popisov knjig, ki jih je Licejska knjižnica pridobila, – noben popis pa na žalost ne zajema vsega tedanjega gradiva – ostaja natančen čas prihoda in kraj, od koder so prišle v Licejsko knjižnico, domneva. Vsekakor pa so bile tam pred koncem 19. stoletja, saj jih je leta 1889 v svojem prispevku o glasbi na Štajerskem omenil že Ferdinand Bischoff.<sup>3</sup>

Rokopisi so, kot je bilo že omenjeno, prišli v Licejsko knjižnico najverjetneje iz škofovske rezidence v Gornjem Gradu. Temu v prid govorita predvsem dva razloga. Prvič, nekdanji lastnik vsaj dveh kornih knjig (najverjetneje pa tudi ostalih štirih) je bil ljubljanski škof Tomaž Hren. V Ms 341 se nahaja spojni list, na katerem je grb škofa Hrena, skupaj z njegovim motom nad grbom in navedbo njegovega imena pod njim.<sup>4</sup> Druga knjiga, ki je bila zagotovo Hrenova last, je Ms 344. Vsebuje namreč posvetilo, v katerem je navedeno, da je bil kodeks posvečen Hrenu leta 1616, in sicer mu ga je poklonil Karl Kuglmann, sin graškega dvornega basista in glasbenega prepisovalca Georga Kuglmanna (aktiven med letoma 1579 in 1613), ki je prepisal vsebino omenjene knjige.<sup>5</sup>

Drugi razlog za domnevo, da so knjige v Licejsko knjižnico prišle iz Gornjega Grada, pa je dejstvo, da bi bile gotovo navedene v katalogu

3. Ferdinand Bischoff, »Beiträge zur Geschichte der Musikpflege in Steiermark«, *Mittheilungen des historischen Vereines für Steiermark* 37 (1889): 98–166.

4. Črno-bela reprodukcija spojnega lista je dosegljiva v prvem zvezku *Izbranih del iz Hrenovih kornih knjig* (faksimile 4), barvna reprodukcija pa na zadnji platnici Škuljevega kataloga *Hrenove korne knjige*.

5. Folij s posvetilom je reproduciran v: Kokole, »From Graz to Today's Central Slovenia«, 348.

muzikalij ljubljanske stolnice z naslovom »Inventarium librorum musicalium ecclesiae cathedralis Labacensis«, če bi jih škof Hren hranil v Ljubljani. Katalog je bil po Hrenovem naročilu napravljen med letoma 1620 in 1628.<sup>6</sup>

### Missa Aller mi fault

Edini vir, v katerem je prisotna skladba *Missa Aller mi fault*, je Ms 339, tj. velika korna knjiga, ki meri 56,5 × 38 cm brez platnic in 59 × 41 cm s platnicami. Knjiga je ohranjena v celoti in je brez naslova. Napisana je na kakovostnem papirju, večinoma nepoškodovanem zaradi korozije, ki jo povzroča tinta, in drugih dejavnikov ter skupaj obsega 591 folijev.

Kodeks je vezan v rjavo usnje prek lesene opore. Vezava je dekorirana s slepimi odtisi. Hrbet ima šest izbočenih dvojnih vezic, ki ga delijo na sedem polj. Knjiga je imela svoj čas zapirala, od katerih so se ohranili le dve tanki kovinski ploščici na robu hrbtnje platnice in dva kovinska zatiča na robu sprednje platnice (giblivi del zapiral – usnjena trakova in zaponka – ni ohranjen). Enak tip vezave izkazujejo tudi ostale ohranjene graške korne knjige iz istega časa, ki jih hrani Univerzitetna knjižnica v Gradcu (Universitätsbibliothek Graz; A-Gu). Ker je znano, da so v Gradcu delovali knjigovezi, lahko domnevamo, da so bili Ms 343 in preostali Hrenovi kodeksi vezani prav tam.<sup>7</sup> Kdo od tam delujočih knjigovezov je knjige dejansko zvezal, ne vemo. Eden izmed verjetnejših se zdi Georg Wagner, ki je denimo leta 1610 prejel plačilo za vezavo Kuglmannovih kornih knjig.<sup>8</sup>

Kodeks nima izvirno označenih folijev in je bil foliiran v novodobnem času. Med folijema 157 in 158 manjkata dva folija, zato sta stavka Sanctus in Agnus Dei skladbe *Missa Ut re mi fa sol la* Jacobusa de Kerleja nepopolna. Nepopolno ohranjen je bil tudi folij 422, a je bil v procesu restavracije

dopolnjen, in sicer z delom enega izmed zadnjih folijev kodeksa, ki prav tako manjkajo. Na koncu skladbe *Missa quinti toni* Giovannija Mattea Asole je tako prisoten del zaključka skladbe *Missa octo vtrum* Alarda du Gaucquierja. Rokopis očitno ni bil dokončan, saj so (vokalne) skladbe na folijih 294–389 in 452–591 brez besedila.

Korna knjiga Ms 339 obsega 13 magnifikatov za pet do šest glasov, ki jim sledi 18 maš za štiri do osem glasov. Obe skupini skladb sta urejeni po naraščajočem številu glasov. Ta rokopis je še posebej pomemben zaradi petih skladb, ki so ohranjene le tu: magnifikata komaj znanega skladatelja Bartolomeja Damitza, skladbe *Missa Magne pater Augustine* malo znanega italijanskega skladatelja iz Lucce Teodorusa Leonardusa, maše *Pastores quid nam vidistis* (osnovane na istoimenskem motetu Clemensa non Papa) vodje glasbene kapele na Dunaju Jeana Guyota de Châtelet; in dela *Missa Aller mi fault* (osnovanega na Willaertovi istoimenski šansonu) vodje kapele v Gradcu Simoneja Gatta, ki je del te izdaje, ter skladbe *Missa Osculetur me* Orlanda di Lassa. Ta kodeks je zaradi slednje verjetno najbolj znan med Hrenovimi kornimi knjigami. Nekaj časa je kot *unicum* veljala tudi *Missa Dulce me mori* (osnovana na Sandrinovi znameniti šansonu *Doulce memoire*) Ippolita Chamateroja, ki je deloval predvsem v severni Italiji. Ta maša je bila natisnjena v Chamaterojevi zbirki *Liber primus missarum* (Benetke: Scotto, 1569), edini primerek te zbirke pa je bil donedavna označen za pogrešanega, vendar so ga pred približno desetletjem ponovno odkrili.<sup>9</sup> Skladatelj te maše, ohranjene v Ms 339, je doslej veljal za neznane, kar je posledica napačnega prepisa njegovega priimka – Lammaterus namesto Cammaterus.<sup>10</sup>

Čeprav se prepis Ms 339 pripisuje samo Georgu Kuglmannu,<sup>11</sup> je mogoče razbrati še tri prepiso-

6. Prim. Jurij Snoj, *Zgodovina glasbe na Slovenskem*, zv. 1, *Glasba na Slovenskem do konca 16. stoletja* (Ljubljana: Založba ZRC, 2012), 367. Več o inventarju gl. Höfler, *Glasbena umetnost pozne renesanse in baroka na Slovenskem*, 36–41 in 134–157.

7. Gl. npr. A-Gu, Ms 8. Del tega rokopisa je prav tako izpod peresa Georga Kuglmannu.

8. Hellmut Federhofer, *Musikpflege und Musiker am Grazer Habsburgerhof der Erz-herzöge Karl und Ferdinand von Innerösterreich (1564–1619)* (Mainz: B. Schott's Söhne, 1967), 96.

9. Jeffrey Kurtzman in Anne Schnobelen, *A Catalogue of Mass, Office, and Holy Week Music Printed in Italy, 1516–1770*, JSCM Instrumenta 2, obiskano 13. aprila 2015, <http://sscm-jscm.org/instrumenta/vol-2/>. V zbirki *Liber primus missarum* je maša naslovljena kot *Missa ad Illustrissimum Parmae et Placentiae Ducissam*.

10. Gl. Škulj, *Hrenove korne knjige*, 14 in 40. Čeprav je Gruber (»Magnificatkompositionen in Parodietechnik«, 209) priimek prepisal pravilno, je njegov prepis ostal neopazen.

11. Gruber, »Magnificatkompositionen in Parodietechnik«, 203–204; Kokole, »From Graz to Today's Central Slovenia«, 340, op. 24.

valske roke.<sup>12</sup> Ms 339 je sprva začel pisati prvi pisec (A), ki je prepisal vse magnifikate. Nato je prve štiri maše prepisal Kuglmann. Večino naslednje maše je prepisal tretji pisec (B), na koncu pa se mu je pridružil Kuglmann. Zatem je Kuglmann sam prepisal naslednjo mašo. Sledeča maša (*Missa L'homme armé* G. P. da Palestrine) je s paleografskega stališča drugačna od preostalih; poteze pisca (C) se namreč od ostalih precej razlikujejo. Naslednjo mašo je v celoti prepisal pisec B. Sledeče štiri maše, med temi mašo *Aller mi fault*, je prepisal Kuglmann, nato eno pisec A, preostali del kodeksa pa ponovno Kuglmann. Znano je, da so bili med glasbeniki na graškem dvoru poleg Kuglmanna tudi drugi prepisovalci.<sup>13</sup> Vendar v *Hofkammerakten* nihče izmed njih ni omenjen kot glasbeni pisar, zato identiteta drugih prepisovalcev (piscev A–C) ostaja neznana. Zanimiv je sistem delitve dela pisca A, pisca B in Kuglmanna; zdi se, da so tesno sodelovali in bili torej sodobniki, medtem ko vodni znak plasti s Palestrinovo mašo (krog, v njem črka K) kaže, da je ta del kodeksa nekoliko starejši.<sup>14</sup>

Naslov maše je napisan na samostojni, naslovni strani. Na fol. 336r se tako naslov glasi: »Miffa. a. 5. Super | Aller mi fault: | Simonis Gatto.« (gl. faksimile 1). Za tem je na folijih 336v–357r zapisana glasba sama.

### Missa Stabunt justu

Tako kot v primeru prejšnje maše, je edini vir skladbe *Missa Stabunt justu* ena izmed Hrenovih kornih knjig, tj. Ms 340 – prav tako kot Ms 339 velika korna knjiga, ki meri 56 × 39,5 cm brez platnic in 58 × 42 cm s platnicami. Knjiga je ohranjena v celoti in brez naslova. Namesto tega je v zgornjem delu prvega folija napis »Georgii Kuglmann gehörig«, ki jasno priča o prvotnem lastništvu kodeksa. Napisan je na kakovostnem papirju, večinoma nepoškodovanem zaradi ko-

rozije in drugih dejavnikov. Zato so foliji – vseh skupaj je 295 in so izvirno oštevilčeni – v celoti berljivi. Rokopis je vezan v belo usnje prek lesene opore. Sprednja in hrbtna platnica sta dekorirani z identičnimi slepimi vtisi. Sedem izbočenih vezic deli hrbet na osem enakomerno velikih polj.<sup>15</sup>

Korna knjiga Ms 340 obsega 12 uglasbitev mašnega ordinarija, urejenih po številu glasov – od osemglasnih do štiriglasnih. V tem rokopisu so tri skladbe, ki jih ne najdemo v nobenem drugem viru: *Missa Benedicite omnia opera Domini* graškega organista Annibala Perinija, *Missa Quanto in milli anni in ciel* (osnovana na Noletovem madrigalu) Bartolomea Spontoneja, ki je deloval v severni Italiji, in Gattova *Missa Stabunt justu*.

Na fol. 2r ima knjiga izvirno kazalo – »Index Missarum huius libri«<sup>16</sup> – z navedbo naslovov skladb, njihovih avtorjev in začetnega folija vsake maše. V Ms 340 sta prepoznavni dve prepisovalski roki: kodeks sta v enakem obsegu napisala Georg Kuglmann in drugi, do sedaj še neznani pisec (pisec A).<sup>17</sup> Zelo očitno je njuno enakomerno menjavanje – prvo mašo je prepisal prvi, drugo drugi pisec, naslednjo ponovno prvi pisec in tako dalje. Gattovo skladbo *Missa Stabunt justu* je prepisal drugi, neznani pisec. Ta maša ima, tako kot *Missa Aller mi fault*, naslovno stran, ki je pravzaprav napisana s Kuglmannovo roko. Naslov se nahaja na fol. 189r in se glasi »Miffa A5 super | Stabunt iufti. | Simon Gatto« (gl. faksimile 3). Za tem je na folijih 189v–211r zapisana glasba z besedilom, ki ju je prepisal pisec A. Na vrhu fol. 189v najdemo naslov »Mifsa super: Stabunt iufti.«, na vrhu fol. 190r pa ime skladatelja: »Simon Gatto« (gl. faksimile 4).

### Missa Andra la nave mia

Vir Gattove skladbe *Missa Andra la nave mia* je Ms 341, še ena velika korna knjiga, ki meri 55 × 35 cm brez platnic in 57 × 38 cm s platnicami. Tako kot Ms 339 in Ms 340 nima naslovne strani. Namesto tega je, kot je bilo omenjeno zgoraj,

12. Dvorni basist iz Gradca Georg Kuglmann je bil kot pisar aktiven vsaj od leta 1587 do svoje smrti leta 1613 ali 1616. Za seznam osnovne literature gl. op. 1. Gl. tudi Federhofer, *Musikpflege und Musiker*, zlasti 95–97. Za več informacij o različnih pisarskih rokah, prisotnih v Hrenovih kornih knjigah, gl. Klemen Grabnar, »From Graz to Ljubljana? Towards Discovery of the Origin of the Hren Choirbooks«, *De musica disserenda* 11 (2015): 211–227.

13. Gl. npr. Federhofer, *Musikpflege und Musiker*, 163.

14. Gl. Grabnar, »From Graz to Ljubljana?«, 224–225.

15. Prim. opis Ms 339 zgoraj.

16. Folij je v črno-beli barvni shemi reproduciran v prvem zvezku *Izbranih del iz Hrenovih kornih knjig* (faksimile 1).

17. Gl. opis Ms 339 zgoraj; Grabnar, »From Graz to Ljubljana?«, 214–225.

spojni list z grbom škofa Hrena, njegovim geslom in imenom, kar označuje nekdanjega lastnika. Rokopis je dokaj dobro ohranjen, čeprav na začetku manjka nekaj folijev. Od prvotno izvirno označenih 467 folijev se jih je do danes ohranilo 448. Glasba se tako začne na foliju 22 z nepopolno ohranjenim stavkom Sanctus iz skladbe *Missa Exultandi tempus est* Jacoba Regnarta.<sup>18</sup> Kodeks ima podobno vezavo kot Ms 340 (gl. zgoraj).

Knjiga Ms 341 vsebuje 18 magnifikatov in prav toliko maš. Urejena je tako, da se magnifikati in maše izmenjujejo. Njihov vrstni red je določen s številom glasov – od deset- do petglasnih skladb. Poleg tega vsebuje še nekaj kratkih odpevov v slogu *falsobordone*. Kodeks ima kazalo, in sicer je razdeljeno na dva dela: na fol. [1]v je kazalo maš z navedbo naslovov skladb, njihovih avtorjev in začetnega folija vsake maše, na fol. 467v pa kazalo magnifikatov z istovrstnimi podatki. Prav ta rokopis je, poleg Ms 339, verjetno eden izmed bolj znanih med Hrenovimi kornimi knjigami, kajti vsebuje skladbo Orlanda di Lassa, ki je *unicum*, tj. *Magnificat septimi toni* za deset glasov (LVanh 75).

V Ms 341 so prepoznavne tri prepisovalske roke.<sup>19</sup> Glasbo prvih 22 skladb, med katerimi je tudi Gattova *Missa Andra la nave mia*, je prepisal Kuglmann, njihovo besedilo pa isti neznani pisec (pisec A), katerega roka je prisotna v Ms 339 in Ms 340. Zanimivo je, da sta tako glasba kot tudi besedilo altusa na fol. 242 delo tega neznanega pisca. Naslednjo skladbo (besedilo in glasbo) je prepisal Kuglmann, na koncu pa se Kuglmannovi pridruži še pisava istega neznanega pisca (pisca A), pri čemer sta se pri prepisovanju besedila izmenjavala, in sicer je besedilo na eni strani prepisal prvi, na drugi strani drugi pisec, na naslednji ponovno prvi pisec itn. Nato sta ponovno sodelovala tako, da je Kuglmann prepisal glasbo in neznani pisec besedilo. Naslednji odsek rokopisa je izpod peresa Kuglmannna. Zatem so kratki odpevi v slogu *falsobordone* napisani s popolnoma drugo pisavo (pisec D). V preostanku kodeksa pa je ponovno prepoznavna Kuglmannova roka. Na podlagi tega sodelovanja pri izdelavi rokopisov lahko sklepamo, da je v Gradcu verjetno obstaja-

la delavnica, odgovorna za prepisovanje in kompiliranje Hrenovih kornih knjig.

Gattova *Missa Andra la nave mia* je napisana na fol. 94v–111r in nima naslovnice. Na vrhu fol. 94v je naveden naslov »Missa a8 Andra la nave mia«, na vrhu fol. 95r pa ime skladatelja: »Simon Gatto« (gl. faksimile 5).

To mašo zasledimo tudi v dveh drugih kornih knjigah iz Gradca, in sicer v A-Gu, Ms 22 (fol. 2v–26r) in Ms 82 (fol. 92r–109r).<sup>20</sup> Obe je v celoti prepisal Kuglmann. Medtem ko je v prvi ohranjena v celoti, je v drugi le glasba za prvi zbor. Kuglmann je knjigo Ms 22 leta 1602 posvetil jezuitom v Gradcu, kodeks Ms 82 pa leta 1607 vidnim osebam seckauske škofije, vsak par skladb (mašo in magnifikat) drugi osebi. Slednji kaže enako organizacijo kot Ms 341 iz Ljubljane in vsebuje zelo podoben repertoar, kar nekaj skladb pa je celo istih.<sup>21</sup>

## UREDNIŠKA NAČELA

V pričujoči izdaji so ohranjene izvirne notne vrednosti (transkripcije so napravljene v razmerju 1 : 1). Zadnja nota v zadnjem taktu mašnega stavka ali odseka stavka (longa) je transkribirana kot brevis s korono, razen ko ni prva nota v taktu – v tem primeru je transkribirana kot notna vrednost, katere trajanje privede do zaključka takta, in ima tudi korono. Note, katerih vrednosti v transkripciji segajo čez taktnico, so ustrezno razdeljene na note manjših vrednosti in povezane z lokom. Taktnice so postavljene le na notnem črtovju na vsako brevis. Konec vsakega odseka je označen z dvojnimi taktnicami. Takti so z vsakim stavkom maše oštevilčeni na novo.

Vse maše imajo oznako menzure  $\text{C}$  in so transkribirane v  $\frac{4}{2}$  taktu. Znaki za proporce, ki nakažejo tridobni metrum (npr.  $\text{C} \frac{3}{2}$ ), so zamenjani z ustreznimi sodobnimi znaki (npr.  $\frac{3}{4}$ ), izvirni znaki pa so natisnjeni nad notnim črtovjem.

Ligature so označene z oglatim lokom, kolirane note pa s prekinjenim oglatim lokom nad

18. Folij je v črno-beli barvni shemi reproduciran v prvem zvezku *Izbranih del iz Hrenovih kornih knjig* (faksimile 5).

19. Gl. Grabnar, »From Graz to Ljubljana?«, 214–225.

20. Elektronska kopija obeh rokopisov je dostopna na <https://unipub.uni-graz.at/urn:urn:nbn:at:at-ubg:2-30332> oz. <https://unipub.uni-graz.at/urn:urn:nbn:at:at-ubg:2-27952>.

21. Gl. Klemen Grabnar, »Uglasbitev kantika magnifikat Simoneja Gatta na primeru skladbe *Magnificat primi toni*«, *Muzikološki zbornik* 59 (2023): 138.

notnim črtovjem. Daljši kolorirani odseki, ki povzročijo gibanje v triolah, so označeni tudi z zamenjavo takta.

Ker glasovi v virih niso poimenovani, so njihova imena standardizirana v cantus, altus, tenor in bassus (C, A, T in B) ter postavljena v oglati oklepaj. Izvirne ključe nadomeščajo sodobni ključi v skladu z obsegom posameznega glasu. Izvirni ključi, oznake za menzuro in prva nota z morebitnimi predhodnimi pavzami so podani v incipitih na začetku maše.

Predznaki v notnem črtovju so prevzeti iz vira; vsi izvirni predznaki so ohranjeni, tudi tisti, ki so v današnji praksi odvečni in nepotrebni. Predznaki v oglatem oklepaju na notnem črtovju so uredniško dodani, ko se ton v transkripciji ponovi po taktnici, pri čemer ima v izvirniku predznak le prva nota v nizu. Če izvirni ali uredniško dodani predznak v istem taktu pri ponovitvi tona nima več veljave, vir pa preklica ne navaja, je dodan ustrezen predznak v oglatem oklepaju. Svarilni predznaki niso dodani. Vsi ostali predznaki so dodani nad črtovjem v manjšem tisku in veljajo le za note, nad katerimi se pojavijo.

Besedila v transkripcijah načeloma sledijo izvirniku. Ohranjeno je črkovanje besed (npr. »coelis«; izjeme so besede »Iesu«, »iudicare« in »iusti«, pri katerih so začetne črke spremenjene v j), niso pa ohranjene ligature (npr. æ je v transkripciji ae). Pisanje črk u in v je standardizirano. Velike začetnice in ločila so dodani in poenoteni glede na sodobne liturgične knjige ter okrajšane besede izpisane.<sup>22</sup> Prav tako je standardizirano zlogovanje. Ponovitve besed ali delov besedila, ki so v izvirniku označena s posebnim znakom (*idem*), so v transkripciji v ležečem tisku, manjkajoče besedilo pa je postavljeno v oglati oklepaj. Vse okrajšave so razrešene.

22. Gl. npr. Christian Dostal, Johannes Berchmans Göschl, Cornelius Pouderoijen, Franz Karl Praßl, Heinrich Rumphorst in Stephan Zippe, ur., *Graduale novum: Editio magis critica iuxta SC 117*, zv. 1, *De dominicis et festis* (Regensburg: ConBrio Verlagsgesellschaft; [Rim:] Libreria Editrice Vaticana, 2011); *Antiphonale Romanum in canto gregoriano ad exemplar ordinis cantus officii dispositum*, zv. 2, *Ad vesperras in dominicis et festis* (Solesmes: Abbaye Saint-Pierre, 2009).

## REVIZIJSKE OPOMBE

### Kratice:

|    |         |
|----|---------|
| t. | takt(i) |
| C  | cantus  |
| A  | altus   |
| T  | tenor   |
| B  | bassus  |

### [1] Missa Aller mi fault

#### GLORIA

t. 25, T I: v izvirniku je pred drugo noto nižaj

### [2] Missa Stabunt just

#### KYRIE

t. 49, C: v izvirniku je pod zadnjo noto podpisan zlog »chri«

#### GLORIA

t. 94, B: v izvirniku je pred noto še ena pavza semibrevis

t. 108, B: v izvirniku sta prvi dve noti semibrevis

#### CREDO

t. 27, C: v izvirniku je pred pavzo minima še pavza semibrevis

t. 50, T I: v izvirniku je pod zadnjo noto podpisan zlog »ctum«

t. 86–87, T II: v izvirniku sta zadnja nota prvega in prva nota drugega takta h

t. 88, C: v izvirniku je pred zadnjo noto pavza semibrevis

t. 111, T I: v izvirniku je druga nota c<sup>1</sup>

t. 176, C: v izvirniku je prva nota minima in druga semibrevis

t. 189, T I: v izvirniku je tretja nota f<sup>1</sup>

t. 197, T I: v izvirniku je pod prvo noto podpisan zlog »pe«

#### SANCTUS

t. 27–50, A: v izvirniku so ti takti zapisani v tenorskem ključu (c4)

t. 39, A: v izvirniku ni pavze brevis

t. 64, A: v izvirniku je zadnja nota c<sup>1</sup>

#### AGNUS DEI

t. 3, C: v izvirniku je predznak pod drugo noto

t. 27, B: v izvirniku je zadnja nota c

**[3] Missa Andra la nave mia**

## KYRIE

- t. 1, B I: v izvorniku je pod zadnjo noto podpisana še ena črka e
- t. 2, A I: v izvorniku je pod drugo noto podpisana še ena črka e
- t. 39, C II: v izvorniku sta pod prvo noto podpisani črki »tr«

## GLORIA

- t. 52–54, C I: v izvorniku je besedilo »facta sunt«

## CREDO

- t. 33–34, A I: v izvorniku sta namesto ene brevis dve celinki (semibrevis)

## SANCTUS

- t. 35, C II: v izvorniku je prva nota minima (polovinka)